

FIRE TRUSLER MOT TROS- FRIHETEN

Side 10-15

Både glede og frykt blant Tyrkias kristne **2, 16**

Bak en fengslet pastor står en hardt presset kone **4**

Kvinner stod opp mot IS **6** | Vietnam: Politiets trusler stopper dem ikke **8**

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

Ny kyrkje OPNAR DØRER

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Korleis er situasjonen i Antalya, pastor Ramazan Arkan?

– Vi er oppglødde. Vi er takksame for alle bønene og oppmuntringane frå mange støttespelarar. Vi ser at Gud svarar på bønene. Vi veit at venene våre vil bli oppmuntra av det som har hendt her. Mange misjonsorganisasjonar ser framleis på Tyrkia som ein av dei mest unådde nasjonane. Det er mange grunnar til det. Det er vanskeleg å dela evangeliet. Men dette er kallet vårt. No ser vi at Han skaper opningar på kreative måtar for å få sanningsordet ut til enkeltmenneske.

– Kva skjer?

– Tidlegare år fekk vi alltid setja opp bokbord på gate og dela ut nytestamente og invitasjonar til kyrkja før jul. Vi hadde fleire julekonsertar i travle gater i sentrum. Men dei siste tre åra vart vi av lokale styresmakter her i Antalya nekta dette. Dette var skuffande. Men no før jul viste Gud oss ein ny måte å spreia julebodskapen på. Ei talentfull musikkgruppe frå Moldova var med oss under opninga av den nye kyrkja i vår, den kyrkja Stefanusalliansen støtta bygginga av. Vi inviterte musikkgruppa tilbake før jul. Dei heldt to konsertar – ein i rådhuset og ein på eit hotell. Vi reklamerte på store annonsetavler og delte ut 7000 flygeblad. Til saman kom 750 menneske på dei to konsertane. Dei høyrde vakker musikk, og eg fekk dela evangeliet. På veg ut venta folk i kø for å få eit nytestamente. 400 menneske kom på julegudstenene våre. Vi har rekna ut at i jula fekk truleg kring 600 menneske høyra evangeliet for aller første gong.

Johannes Morken
Redaktør
jm@stefanus.no

Bak står ei kvinne

I serien om kvinner som fortel om den utfordrande kampen kvinner må kjempa for trusfridom er vi i denne utgåva komne til Alsana. Ho gjev eit sterkt bilete av livet som kona til ein pastor i Sentral-Asia. Når han blir fengsla hamnar heile

byrda på henne. Men Alsana har ikkje lov å visa seg svak.

Vi viser i denne utgåva også kvar kampen for trusfridommen er mest akutt, med oversyn over fire krefter som vil tyna minoritetar og knebla menneske som trur og tenkjer

annleis enn staten, majoriteten eller terrorgruppa.

Historia til Alsana og artiklane om trusfridommens verste fiendar har gjort meg klokare. Eg håpar dei gjer deg klokare også.

Ramazan Arkan

Pastor i Antalya evangeliske kyrkje som er partner for Stefanusalliansen.
Aktuell: Ny kyrkje er i full bruk.

– Kva betyr dette?

– Dette er storarta. Vi har aldri før nådd ut til så mange med aktivitetane våre. Be for alle dei som fekk høyra evangeliet for første gong, at Gud verkar og at dei vender tilbake til kyrkja.

– Meir godt nytt å fortelja?

– Ja. Gjesterommet og kafeen i den nye kyrkja vart tekne i bruk første veka i januar. Vi håpar dette vil verta ei inntekt for kyrkja, men endå viktigare er håpet om at dette vil føra nye menneske til kyrkja og gje oss kontakt med menneske som ikkje har vore i kyrkja tidlegare. Straks gjorde tre grupper reservasjonar for å halda konferansar i bygget vår. Kyrkja er ikkje berre ei velsigning for oss, men vi håpar bygget blir til glede også for heile det kristne samfunnet i Antalya. I vår kyrkje er fire menneske komne til tru dei siste to månadane. Og ei gruppe iranske konvertittar har også teke i bruk kyrkja for å ha gudstenester. Difor oppmodar eg alle støttespelarane våre: Hald fram med å be for oss.

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no
www.stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Hilde Skaar Vollebæk,
konst. generalsekretær

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Birgitte Moe Olsen
Thea Haavet

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsidefoto:
World Watch Monitor

Opplag:
16 300

Gavekonto:
3000 14 57922

Styreleder:
Gunnar Dehli

Repr.skapsleder:
Karin Riska

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon, med særlig vekt på trosfrihet og på misjon der trosfriheten aktivt motarbeides.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger uttrykkes i lederartikler og kommentarer skrevet av staben.

For givere og abonnenter: Vi følger personopplysningsloven.

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

EN MANGFOLDIG OG RIK TRO

Før Jesus dør, ber han inderlig om enhet for sine disipler og for de som kommer til tro gjennom dem. Derfor er kristent fellesskap på tvers av landegrenser og kulturer viktig. Det gir også uvurderlige kilder til både korrigering og inspirasjon for norsk kristenliv.

Bibelen kan til tider oppfattes som både uforståelig og fremmed for norske øyne. Men andre steder i verden kan tekstene umiddelbart gi mening for lesere med andre kulturelle og religiøse utgangspunkt. Temaer og tekster vi som kristne i Norge kanskje synes er problematiske eller irrelevante, kan bære på rikdommer vi trenger oversetterhjelp for å forstå. Her er et knippe eksempler:

Overflødig

Jeg har nettopp vært i Vietnam. Møtet med vietnamesiske kristne ga meg helt nye perspektiver på betydningen av Jesus som det endelige sonoffer. For meg som norsk kristen er offer et nokså fremmed konsept. Men for animister er det lite som appellerer mer til kristen tro enn at Jesus gjør alle ofringer til åndene overflødig. En nesten selvutslettende praksis er plutselig slutt.

For indiske kasteløse er bibelsteder som understreker at troende er utvalgte av Gud, ikke del av en debatt om predestinasjon. Bibelstedene er derimot kilder til grensesprengende glede i kontrast til kastesystemets nådeløshet. En er likevel ikke forutbestemt til undertrykkelse og utestengning, men til et oppreist fellesskap med Gud.

Frigjørende

For nordkoreanere som er oppdratt til å underkaste seg den evige president Kim Il-Sung, er oppdagelsen av Gud som øverste autoritet frigjørende, ikke fryktskapende. Uansett hvilke lidelser Kim-regimet kan påføre en, får regimet ikke det siste ordet inn i evigheten.

Koptiske kristne i Egypt utforder min tendens til å se troen som et individuelt prosjekt.

” For nordkoreanere som er oppdratt til å underkaste seg den evige president Kim Il-Sung, er oppdagelsen av Gud som øverste autoritet frigjørende, ikke fryktskapende.

De har ikke glemt at trobekjennelsen bes i flertallsform, og at både tradisjon og fornyelse folder seg ut i fellesskap med andre. Lutfattige barn i Kairos slum viser en forventning til Bibelens løfter som jeg ikke har sett noe annet sted: «Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk!» Kontrasten mellom de ytre forutsetningene og den indre overbevisningen gir rom for Guds inngripen, på måter privilegerte nordmenn sjelden opplever.

Løfte blikket

For Stefanusalliansen er det viktig å gi disse vitnesbyrdene videre. Som kristne i Norge trenger vi å løfte blikket, i undring og taknemlighet over det verdensvide fellesskapet vi tilhører. Der vi mangler frimodighet eller forståelse, har andre kristne innsikt og erfaringer som gjør troen mangfoldig og rik. Det var kanskje noe av dette Paulus ante da han ba om at menigheten i Efesos skulle bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden i Kristi kjærlighet – sammen med alle de hellige.

Hilde Skaar Vollebæk

■ **Hilde Skaar Vollebæk**
Konstituert generalsekretær

Synspunkter på lederartikkelen?
Send dem til hsv@stefanus.no

DA MANNEN BLE FENGSLET

I fellesskapet av kvinner på 'Josefs hus' fikk Alsana hjelp til å håndtere presset som forfulgt kristen.

FORTALT TIL: VIJA HEREFOS

Bak en forfulgt pastor står en kone som forventes å være sterk

Mitt navn er Alsana. Det er ikke mitt egentlige navn, men av sikkerhetsgrunner kan jeg ikke fortelle hva jeg heter. Jeg er gift med en pastor i et land i Sentral-Asia. I mitt hjemland finnes ingen offisiell kristen kirke, fordi regjeringen er redd for at folk som møtes, vil tenke selv og kanskje utfordre statens makt. Alle kirkene er undergrunnskirker og holder hemmelige møter i private hjem – i grupper på to og tre.

Politiet arbeider hardt for å oppspore disse «illegale» møtene. Dersom politiet lykkes, vil de som møtes bli utsatt for all slags straff: de kan bli arrestert, bli avhørt, dratt for retten, bli bøtelagt, få eiendeler konfiskert, miste arbeidet sitt og så videre.

Selv om en pastorkone ikke har en formell rolle, er hun svært involvert i livet i menigheten. I Sentral-Asia er

det et sterkt kjønnskill: kvinner kan bare ha fellesskap med andre kvinner. På grunn av disse kulturelle begrensningene kan pastorene (som alle er menn) ikke være mentorer eller rådgivere for kvinner. Pastorens kone tar ofte denne oppgaven.

Konstant søkelys

Det er flere kvinner enn menn i kirken, derfor er innsatsen til pastorens kone meget viktig. Jeg er både rådgiver, mentor, forbeder og oppmuntrer for kvinner. Jeg tar også hånd om all organisering av de hemmelige møtene for kvinner. Fordi vi må skjule møtenes egentlige hensikt, later vi ofte som om vi feirer bursdag. Derfor er jeg ansvarlig for å dekorere hjemmene slik at det ser ut som et bursdagselskap, og jeg lager mat til alle.

Som pastorens kone er jeg i konstant søkelys i menigheten: Medlemmene følger med på hva jeg gjør hele tiden. Det ligger i vår kultur at en leder skal være sterk, i motsatt fall vil ingen følge vedkommende. Derfor

kan jeg ikke vise svakhet eller sårbarhet. Jeg må også være tilgjengelig hele tiden – være åpen, forståelsesfull og omsorgsfull. Menighetsmedlemmer forventer noen ganger også at jeg kan hjelpe økonomisk. Jeg er dessuten forventet å være en rollemodell som god husmor, en god kone og mor. Mitt hjem må være rent og ryddig hele tiden (folk kommer ofte på besøk), mine barn forventes å oppføre seg pent og gjøre det godt på skolen.

Arrestert

For ikke lenge siden ble min mann arrestert i to uker for å lede en av våre bibelgrupper. Mens han satt i fengsel, var jeg svært urolig. Min største frykt var at han ville bli slått og ydmyket under avhør, fordi jeg vet at slikt skjer i våre fengsler. Jeg hadde det også vondt fordi jeg ikke visste hva som kom til å skje med ham – ville fengslingen være over etter to uker? Eller ville de holde ham lenger, kanskje til og med i årevis? Eller ville han havne blant dem som «forsvinner» og aldri kommer hjem? Jeg var også redd for at min manns slektninger ville klandre meg, siden det var gjennom meg at han kom til tro på Herren.

Men jeg kunne ikke tillate meg å være svak. Etter at min mann var arrestert, så folk på meg og lurte: Ville jeg gjøre det jeg hadde forkynt om troen? Alle ventet på mitt neste skritt. Som pastorens kone var det forventet at jeg skulle besøke troende og oppmuntre dem, så jeg måtte være sterk. Konene til dem som ble arrestert sammen med min mann, var også under hardt press, og jeg måtte besøke dem og hjelpe dem.

Deprimert

Etter to uker ble min mann løslatt og kunne fortsette tjenesten. Jeg måtte samle all min styrke fordi han trengte min støtte. Men jeg kom ikke til hektene, jeg ble mer og mer deprimert. Jeg kunne ikke la være å tenke på ordene til politimannen som arresterte min mann: «Som troende vil dere aldri få et godt liv! Vi vil aldri la dere være alene. Se på deg selv: du er universitetsutdannet, men du vil aldri kunne få arbeid du er kvalifisert til. Du vil aldri oppnå noe som helst!»

Jo mer jeg tenkte, jo mer begynte jeg å tro på disse ordene. Jeg tenkte også: hva om våre barn ikke får lov til å gå på skole eller studere på et universitet? Jeg fikk også økonomiske bekymringer. På grunn av forfølgelsen hadde både jeg og min mann blitt oppsagt fra jobbene våre. Han hadde vært lærer, men så fikk han sparken. Han prøvde å starte en liten butikk, men ble tvunget til å gi opp det også.

Alt presset ble for tungt. Jeg kjente meg svak og hjelpeløs. Jeg klarte ikke å ta vare på meg selv, mine barn og mitt hjem. Jeg kunne ikke be eller stole på Herren. Jeg var desperat og fikk selvmordstanker. Stresset ga meg psykosomatisk sykdom: jeg fikk utslett og røde flekker i ansiktet – det ga meg enda flere bekymringer.

Omsorg

Lederne i kirken så at jeg trengte hjelp. De hadde hørt om tilbudet på 'Josefs hus' i et land i nærheten og bestemte at jeg skulle sendes dit. Der ble jeg møtt av et team som omsluttet meg med kjærlighet og omsorg. Jeg fikk rådgivning og pastoral omsorg og fikk sjanse til å reflektere over de forventninger og krav andre hadde stilt til meg.

» På 'Josefs hus' fikk jeg for første gang sjansen til å kjenne på min svakhet.

Alsana fra Sentral-Asia

På 'Josefs hus' fikk jeg for første gang sjansen til å kjenne på min svakhet og akseptere meg selv som den jeg er. Jeg fikk også lære om stress og utbrenthet, det hjalp meg til å forstå situasjonen min. Jeg fikk praktiske råd for å håndtere daglig press og stress. Jeg hadde også et viktig åndelig behov – for å være alene, ansikt til ansikt med Herren. Under oppholdet på 'Josefs hus' fikk jeg oppleve en særskilt tid med Gud, og jeg fikk et åndelig gjennombrudd og legedom.

Jeg kjente meg frisk og fornyet etter dette rehabiliteringsprogrammet på 'Josefs hus'. Det var et verk av både mennesker og Den hellige ånd. Jeg følte at jeg hadde fått tilbake min styrke, og ønsket å dra tilbake til mitt land og gjøre tjeneste for mennesker og ta meg av min familie.

Kvinner press

- I en serie artikler setter Magasinet Stefanus søkelys på de utfordringene kvinner møter i kampen for trofrihet.
- Når en mannlig kristen leder arresteres, står hans kone tilbake med et press som ofte blir glemt. I denne fortellingen setter Alsana ord på et press hun ikke klarte.
- 'Josefs hus' er bygget med støtte fra Stefanus-alliansen i et land nær Sentral-Asia. Der får kristne i en kortere periode tilflukt og hjelp for å bygge opp åndelige, mentale og fysiske reserver i møte med undertrykkelse og forfølgelse.
- Les mer på nettsiden vår: www.stefanus.no

MODIGE KVINNER STOD OPP MOT IS

En ble kidnappet av IS i Syria, fire ble kidnappet i Irak. Alle ble forsøkt presset til å konvertere til islam.

TEKST OG FOTO: KARI FURE

At flere tusen yazedikvinner ble kidnappet av IS er velkjent. Men at også kristne kvinner ble bortført, har det vært mindre oppmerksomhet rundt. Jeg har snakket med fem av dem. De forteller om frykt, hardhendt behandling og vedvarende press om å fornekte den kristne troen.

Valentinas frykt handlet ikke bare om hva som ville skje med henne selv, men også hva IS-krigerne ville gjøre med døtrene.

En natt i februar 2015 angrep IS de kristne landsbyene langs Khabur-elven i det nordlige Syria. 253 innbyggere ble kidnappet. Blant disse var Valentina og hennes tre barn. Denne kvelden måtte hun hjelpeløst se IS-krigerne sende sin ni år gamle datter mellom seg, mens de spøkte med at hun var gammel nok til å gifte seg.

Mareritt

Hun fikk beholde datteren, men beskriver året i fangenskap som et mareritt. IS prøvde å presse gislene til å konvertere. Presset toppet seg da en av døtrene ble livstruende syk og trengte blodoverføring.

– Jeg ble fortalt at den som får blodoverføring av en muslim, selv blir muslim, forteller hun.

Slik hun så det, ville hun miste datteren sin uansett hva hun valgte, så hun takket nei til blodoverføringen. I en hel natt satt hun og barna og holdt hverandre i hendene og ba om helbredelse. Og underet skjedde. Datteren ble frisk, forteller hun – men de indre sårene som hun og barna ble påført i fangenskap, tror hun aldri de kan bli helbredet fra.

Panikk

Også i Irak flyktet folk i panikk da IS angrep de kristne landsbyene på Ninivesletten i august 2014. I kaoset var det en del eldre og syke som ikke kom seg unna. Slik endte de som IS-gisler. Josefina (81) var fange i Mosul i to og et halvt år. Her prøvde IS å tvinge henne til å gifte seg med en 93 år gammel mann.

– De prøvde også å få meg til å konvertere til islam. Jeg nektet bestemt begge deler. Jeg sa at jeg heller ville helle bensin over meg og tenne på, sier hun.

Til sammenligning var Victoria (80) og Ghazhala (83) fra Karamles heldige. De var bare i IS-vold i et par uker. Men forferdelsen da de våknet om morgenen 7. august 2014 og oppdaget at hus og gater var tomme for folk, lar seg fremdeles kalle frem. For ikke å glemme frykten da IS-krigerne senere sto på døra.

Også de forteller at IS la sterkt press på dem for å få dem til å konvertere.

– Vi nektet, sier Victoria.

En gang lot hun riktig nok som om hun ville konvertere, men sa at hun måtte få si frem den muslimske trosbekjennelsen på sitt eget språk. Det hun i virkeligheten gjorde, rett foran islamistene, var å be høyt på assyrisk om at Jesus og jomfru Maria måtte vise henne veien.

Ble igjen

Anisa (59) valgte selv å bli igjen i Qaraqosh da folket flyktet, for å ta vare på sin funksjonshemmede bror. Hun ble plassert i et hus sammen med andre kvinner som ikke hadde kommet seg vekk og fikk ansvar for å holde orden i huset. Særlig ille syntes hun det var å bli tvunget til å gjennomføre de andre kvinnes eiendeler, for å se om de hadde gjemt unna penger og verdisaker. Men hun opplevde at hun ikke hadde noe valg. Hun var livredd. Soldatene bar sverd og var svært tøffe i ordbruken.

Ikke minst var de truende når de kritiserte troen hennes og prøvde å overtale henne til å konvertere til islam.

– Det skjedde fire-fem ganger. Jeg svarte nei hver gang, sier hun.

Motet

Jeg blir slått av det voldsomme motet disse kvinnene viser. Husk at dette skjedde etter angrepet mot yazidiene. Det var allment kjent at IS hadde drept svært mange eldre yazidikvinner og tatt de yngre som sex-slaver. Like fullt trosset disse fem sin egen frykt. De fortalte som det mest selvfølgelig i verden at de holdt fast på troen på Jesus, da IS prøvde å tvinge dem til å fornekte og konvertere. Det fyller meg med ydmykhet og respekt.

” De prøvde å få meg til å konvertere til islam. Jeg sa at jeg heller ville helle bensin over meg og tenne på.

Josefine (81) fra Mosul i Irak

IS-gisler: Ghazhala (83) og Victoria (80) ble holdt fanget av IS. De kom seg ikke unna da resten av befolkningen i Karamles i Irak flyktet. Foto: Kari Fure

GJESTEN

Kari Fure er redaktør i Dagen. Hun har skrevet boken «Flukten fra Syria og Irak» og har reist mye i området.

MØTES TROSS POLITIETS TRUSLER

De to ekteparene forteller om trusler, press og forskjellsbehandling rettet mot kristne fra lokale myndigheter.

To ektepar fra hmong-folket i Vietnam leter etter ordene. De er ikke vant til å snakke om vanskelighetene de møter som kristne.

TEKST OG FOTO I VIETNAM : GISLE SKEIE

Vi er noen medarbeidere fra Stefanusalliansen på reise i Vietnam, sammen med vår partner i landet. Vi kaller ham pastor Steve. Av sikkerhetsgrunner oppgir vi ikke hans egentlige navn. Han er selv vietnameser og driver et stort arbeid med menighetsplanting og kristen undervisning blant Vietnams minoritetsfolk.

I løpet av få år har det nye kirkesamfunnet vokst til å omfatte flere hundre menigheter. Flere bibelskoler er startet opp, for det er stor mangel på menighetsledere og kristen undervisning. Stefanusalliansen har støttet arbeidet her i en årrekke.

De vanskelige ordene

Nå befinner vi oss i en fjellby i Nord-Vietnam. Her er det et stort marked og mye folk, blant dem også noen turister. Noen få nordmenn vekker ikke oppsikt her. Men for sikkerhets skyld tar pastor Steve oss til en folketom kafé litt bortenfor markedet. Her har vi avtalt å møte fire kristne fra hmong-folket: To unge menn, pastorer i små menigheter i området, og deres ektefeller. Alle er kledd i sine fineste klær.

Pastor Steve tolker, og vi ber dem fortelle om vanskelighetene de møter som kristne. Svaret drøyer. Da slår det oss at dette trolig er første gang de får spørsmålet. I Norge er vi jo vant til å snakke både fritt og høyt om rettigheter og undertrykking. Men her kan det virke uvant og skummelt å dele ens personlige erfaringer med trakassering og ydmykelse. Det er ikke rart at det tar tid å finne de rette ordene.

– Menighetene våre er fem-seks år gamle og består av kun noen få familier, forteller etter hvert en av pastorene.

– Men det lokale politiet gir oss mange problemer. Politifolk tropper ofte opp når menigheten kommer sammen og ber oss avbryte samlingen.

Den andre pastoren fortsetter:

– De har revet ned kledet som pynter prekestolen. Og biblene våre er blitt konfiskert.

Oppgitt

Nå er det som om en ventil er blitt åpnet, og ordene kommer raskere. Alle fire forteller.

– De kristne familiene i landsbyen er blitt fratatt det statlige tilskuddet som alle andre får.

– Politiet truer med å nekte oss offentlige papirer, dersom vi ikke slutter å samles.

– Faren min var lovet en stor sum fra lokale myndigheter for å reparere huset sitt. Men så skjønte de at han var kristen, og da fikk han ingenting.

– Da min far nylig skulle begraves, nektet politiet oss å motta gjester fra andre regioner.

– Min yngre bror ble slått av politiet, men vil ikke la seg true til å slutte i menigheten.

– En mann ble angrepet og banket opp på vei hjem fra gudstjeneste. Angriperne var maskert, men vi så at motorsykkelen deres tilhørte det lokale politiet.

Pastor Steve sukker oppgitt og utdyper:

– Jeg har skrevet en mengde klagebrev til myndighetene og påpekt at vi har trosfrihet i Vietnam. De sentrale myndighetene kan forstå dette. Problemet er at lokale politifolk likevel gjør som de vil. Ofte opptrer politiet med støtte fra lokalsamfunn som misliker at folk bryter med tradisjonen og går over til det de oppfatter som «Vestens religion».

Forandringen

Vi spør dem hvordan de ble kristne. Pastorene forteller at det skjedde gjennom en felles sjef på jobben, som ble helt forandret da han ble kristen. De ba ham fortelle om denne nye troen, og snart valgte også de å følge Jesus.

I denne kulturen gjelder mennenes valg for hele familien. Den ene kvinnen tar ordet og snakker høyt og engasjert. Mennene smiler av det hun sier. Pastor Steve ler og forklarer:

– Hun sier at da ektemannen ble kristen, sluttet han å kaste bort pengene deres på alkohol og kortspill. Og han begynte å behandle henne annerledes, med respekt

og kjærlighet. Han tok til og med større ansvar i hjemmet. Så ja, det var klart hun var glad for at familien ble kristen!

Livsviktig omsorg

Lunsjen kommer på bordet. En stor gryte med forskjellige grønnsaker, sopp, fisk, kylling og nudler. Det smaker deilig. For våre nye hmong-venner er dette langt fra hverdagskost. Pastor Steve vil gjerne gjøre noe ekstra for dem. Både som en takk for at de har reist langt for å treffe oss, men også for å vise at han bryr seg om dem.

” Min yngre bror ble slått av politiet, men vil ikke la seg true til å slutte i menigheten.

Kristen blant hmong-folket

Så er det tid for avskjed. Steve snakker med ekteparene på sitt rolige, oppmerksomme vis. Han oppmuntrer. Viser omsorg. Ber dem bli sittende litt og hygge seg, selv om vi andre må dra videre. Diskré rekker han dem noen sedler. De takker hjertelig. Dette er fattige familier, og etter at de ble kristne har myndighetene bare bidratt til å forverre deres økonomiske situasjon.

Pastor Steve gir beskjed til kaféieren om at ekteparene skal få med seg restene fra måltidet hjem etterpå. En enkel, men rørende gest. Som viser oss hvorfor han blir møtt med så stor varme og tillit fra alle vi treffer på vår reise sammen. Det er jo nettopp slik pastor Steve møter dem.

Bibelen skaper glede i menigheter blant Vietnams minoriteter. Derfor er det ekstra smertefullt når politiet konfiskerer biblene deres.

I år er det 70 år siden FN vedtok erklæringen om menneskerettigheter der artikkel 18 omhandler trosfriheten.

Hvor er situasjonen i dag mest prekær for trosfriheten? Hvilke drivkrefter finnes bak religiøs forfølgelse? Hvem er mest utsatt? På de neste seks sidene analyserer vi fire trender og drivkrefter – på tvers av landegrensene.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN OG LISA WINHTER

Birgitte Moe Olsen Lisa Winther

RETTSLØS MOT VOLD OG TERROR

Når vi hører om vold og religiøs terror tenker vi fort på IS. Men de er slett ikke alene.

I flere deler av verden ser vi sterk fremvekst av religiøst motiverte terrorgrupper som gjør det svært vanskelig for mennesker fritt å leve ut sin tro, uten frykt. Etter at IS ble tvunget til retrett i Syria og Irak, har gruppen blant annet angrepet kristne og en sufi-moské i Egypt.

Urovekkende

Afrika har generelt hatt små begrensninger på trosfriheten. Men de siste årene har vi sett en urovekkende utvikling sør for Sahara. Grupper med en voldelig og ekstrem tolkning av islam har fått sterkere fotfeste. De preger holdninger i samfunnet, og de står for vold og terror mot minoriteter og annerledes troende.

Spredningen av konservativ og fundamentalistisk islam gjennom moskeer finansiert av penger fra Saudi-Arabia, har gjort mange samfunn mindre tolerante og mer polarisert. Øst i Uganda, for eksempel, har ekstreme muslimer prøvd å forgifte kristne naboer, og familiemedlemmer har angrepet dem som har konvertert fra islam.

Islamske stater

Boko Haram i Nigeria og Al Shabaab i Somalia kjemper begge for å opprette islamske stater. Al Shabaab styrer flere områder i Somalia og legger sterke føringer på menneskers trosutøvelse. De angriper myndighetsrepresentanter og muslimer med en mer liberal tolkning av islam. Al Shabaab har også rettet flere terrorangrep mot mål i Kenya for særlig å ramme kristne.

Boko Haram, som har herjet i de nordlige delstatene i Nigeria, sverget i 2015 troskap til IS. De kjemper mot Nigerias sekulære myndigheter og ønsker å jage alle kristne fra denne delen av landet. De står bak selvmordsbomber, angrep mot kirker og liberale moskeer, bomber mot myndighetsinstitusjoner, kidnappinger og ødeleggelse av landsbyer. Over 28 000 er drept siden 2011, og over 1,8 millioner er blitt flyktninger i eget land.

I de sentrale delene av Nigeria har det vært en årelang kamp mellom fulani-gjeterne og kristne fastboende om beiterettigheter. Bevæpnede fulaniere har den siste tiden byttet ut macheter med automatgevær. Flere hundre kristne er drept bare de siste månedene.

Boko Haram har satt fyr på en kristen landsby i Nigerias naboland Kamerun. Foto: World Watch Monitor

Muslimer rammes

Men flere steder rammes også muslimer av vold. Etter et kuppforsøk i 2013 herjes Den sentralafrikanske republikk av voldelige religiøse militser der sivile angripes på grunn av religion. En FN-kommisjon mener en kristen militis står bak etnisk rensning i muslimsk-dominerte områder.

Kampen mot terror og ekstremisme brukes også til å begrense trosfriheten. Det rapporteres om trakassering av kvinner med hodesjal i Nigeria, Niger, Kamerun, Tsjad og Kongo. Kenya har svart på Al Shabaabs angrep med kollektive avstraffelser av somaliske statsborgere, etniske somaliere og muslimer generelt.

» Fra øst i Uganda kommer rapporter om muslimer som har prøvd å forgifte kristne naboer

Narkotika

I Latin-Amerika har narkotikakarteller og kriminelle nettverk spillerom i land med korrupsjon og lovløshet. Minst 15 katolske prester i Mexico er tatt av dage de tre siste årene fordi de taler mot urettferdighet, vold, narkotikasmygling.

70 år etter at FNs menneskerettserklæring ble vedtatt, er utfordringene urovekkende mange for trosfriheten.

I mange land med muslimsk majoritet bruker myndighetene islam som styrende og legitimerende faktor. Dette gir liten plass til religiøse minoriteter og konvertitter.

Midtøsten/Nord-Afrika er den regionen som har de fleste og sterkeste restriksjonene på trosfriheten – enten det er myndighetene eller grupper og krefter som begrenser minoriteters trosfrihet.

Grunnlov og annet lovverk er i ulik grad inspirert av, eller bygget på, islamske prinsipper eller lover. Annerledes troende og tros- og livssynsminoriteter er ofte svakt representert i styre og stell og opplever seg som annenrangsborgere uten de samme rettighetene som majoritetsbefolkningen. Saudi-Arabia og Iran er de mest ytterliggående eksemplene innen henholdsvis sunni-islam og sjia-islam.

DER ISLAM STYRER POLITIKKEN

Rasende folkemengder mobiliserer for å få dømt blasfemianklagede i Pakistan. Foto: Human Friends Organization.

Institusjonalisert diskriminering har bidratt til stor utflytting av mennesker fra minoritetsgruppene. I Egypt har kristne og andre ikke-muslimer hatt store problemer med å få oppføre og reparere kirker og gudshus – i motsetning til hvor lett det er og har vært å få bygge moskeer. En ny lov ser ut til å gjøre det noe lettere å få bygge og reparere kirker.

Statsreligion

Noen grupper mangler all grunnlovsfestet anerkjennelse, som bahaier i Egypt og Iran. I Egypt vurderes nå et lovforslag som skal forby ateisme. Siden islam blir sett på som en statsreligion i mange av landene, ønsker myndighetene også å kontrollere og bevare den «statsgodkjente» versjonen av islam. Dermed opplever andre muslimske grupper og retninger som ahmadiyaer, sufier og alevier (som er Tyrkias største minoritet) begrensninger.

Samtidig ser vi i flere land hvordan islam knyttes tettere til etnisitet og nasjonal identitet. I Tyrkia bruker president Erdogan islam mer og mer tydelig i sitt statsbyggerprosjekt. I land som Pakistan, Malaysia og Indonesia ser vi lignende tendenser. I Malaysia har politiske krefter i økende grad spilt på en mer konservativ tolkning av islam og visket ut skillelinjene mellom religion og etnisitet, som ledd i et politisk maktpill.

Farlig å skifte tro

Å forlate islam fører ikke bare til sterke reaksjoner fra familie og lokalsamfunn, men også fra myndigheter.

Younas satt syv år i fengsel for blasfemi før han ble frikjent av Pakistans høyesterett i 2013. Men ekstremistens trusler tvinger ham og familien til å leve i skjul. Foto: Arif Bhatti

Majoriteten av landene i Midtøsten/Nord-Afrika (14 av 20), samt land som Afghanistan, Pakistan og Malaysia, har lover som regulerer eller straffer det å forlate islam, også kalt apostasi.

I Malaysia kan de som myndighetene mener har forlatt den rette sunni-islamske lære, bli sendt til «omskoleringscentre» som ligner på interneringsleire, eller dømmes for apostasi. Mange av dem som konverterer, kan ikke åpent leve ut sin tro fordi de blir overvåket og trakassert av myndighetene.

Mange land har også sterke begrensninger på muligheten til å dele sin tro med andre. Selv i land der det å konvertere ikke er kriminalisert i straffeloven, kan den som blir kristen eller konverterer til en annen tro, oppleve alvorlige konsekvenser som å miste foreldreretten, få ekteskapet oppløst og miste retten til arv.

I Iran må kristne konvertitter møtes i hemmelige husmenigheter. Hvis de fortsetter å møtes til tross for advarsler, risikerer de arrestasjoner og fengsel etter anklager om å true nasjonal sikkerhet. De som er blitt kristne i Algerie, selv om de er andre- eller tredjegenasjons kristne, kan ikke begraves etter kristne tradisjoner.

Misbrukte blasfemilover

90 prosent av landene i Midtøsten og Nord-Afrika har lover som gjør det straffbart å fornærme religion, religiøse symboler eller tekster. Blasfemisaker knyttes ofte sammen med nasjonal sikkerhet og terrorisme, siden myndighetene legger til grunn at terrorisme oppstår

i avvikende trostolkninger. Derfor prøver regimene å kontrollere religiøse grupper som ikke passer i statens system.

Pakistan – ett av 12 land i Asia som har blasfemilover – er beryktet for misbruken av sin vage blasfemilov. Den som blir dømt, straffes med døden eller med fengsel på livstid, ofte uten beviser. De som frikjennes, må først gjennom årelange rettsprosesser – og deretter leve i skjul for ekstremistgrupper. Kristne, ahmadiyaer og hinduer rammes hardt.

I Egypt har bruken av blasfemilovgivning økt markant etter «den arabiske våren» i 2011.

Både Malaysia og Indonesia har blasfemilover for å bevare en «rett lære». Det kan innebære sensur av eller forbud mot kulturelle verk, eller kriminalisering av sjiaene og ahmadiyaene.

I Malaysia pågår en rettssak mot en kristen som har brukt ordet «Allah». I Indonesia ble den kristne tidligere Jakarta-guvernøren Ahok dømt til to års fengsel for blasfemi fordi han siterte Koranen.

Manglende rettsvern

I disse landene bruker myndighetene islam for å undertrykke opposisjon, bekrefte sitt narrativ om identitet og beholde politisk makt. Medlemmer av minoriteter har få juridiske muligheter til å hevde sin rett både når myndighetene diskriminerer og når myndighetene verken evner eller ønsker å beskytte minoritetene mot overgrep fra ekstremistgrupper.

RELIGIØS KAMP FOR NASJONEN

Radikale hindunasjonalister har brent ned kristne hus i India.
Foto: World Watch Monitor.

Religiøse nasjonalistiske bevegelser vil bevare rase og religion. Det er en sterk trussel for religiøse minoriteter.

For relativt unge stater i Sør- og Sørøst-Asia er det å skape en felles nasjonal identitet viktig. For eksempel vil det som oppfattes som en «ekte» burmeser, thai eller khmer være en buddhist og en «ekte» inder være hindu.

Fremveksten av religiøse nasjonalistiske bevegelser er tydelig i land som India, Nepal og Myanmar. Religiøse og etniske minoriteter opplever stigmatisering og mangler ofte sentrale rettigheter og tilgang på offentlige tjenester.

” I Myanmar står ekstremistiske munker i spissen for en bevegelse som ønsker å bevare burmesisk rase og buddhistisk religion.

Overgrep

En radikalisering av nasjonalistisk identitet kan i verste fall føre til alvorlige overgrep mot minoriteter.

«Muslimer hører ikke til i India, og bør dra til Pakistan eller Bangladesh.» Utsagnet kommer fra det regjerende, høyreorienterte i India, Bharatiya Janata Party (BJP). Det har nære linker til den nasjonalistiske hindutva-bevegelsen.

Etter at BJP kom til makten i India i 2014, har intoleranse og vold mot ikke-hinduer økt kraftig. Bevegelsens opphavsmann kategoriserte muslimer, kristne og kommunister som landets største sikkerhetstrusler.

Traumatisk

Hindunasjonalister har siste året utført utallige angrep mot kristne, muslimer og sikher som «fornærmer» hinduismen. Det evangeliske

fellesskapet i India kaller 2017 «et av de mest traumatiske år» for kristne i landet på mer enn ti år.

Pastorer eller andre kristne blir ofre for voldelige angrep dersom de ber for syke, eller mistenkes for tvangskonvertering. Den katolske nyhetstjenesten i Asia, UCA News, rapporterer at det i India var over 800 tilfeller med sekterisk vold i 2017 med over 100 drepte og over 2000 skadde.

Burmesisk rase

I Myanmar står ekstremistiske munker i spissen for en bevegelse som ønsker å bevare burmesisk rase og buddhistisk religion. Frykten er at landet skal tas over av fremmede kulturer og religioner, spesielt av muslimer som kan ta flere koner og gjerne får store barnekull. Islamofobiske holdninger som legitimerer diskriminering og vold, spres hyppig i sosiale media, og gjør både rohingya-muslimer og andre muslimer i Myanmar utsatte. Overgrepene mot rohingyane er grusomme.

Diskriminering kan ramme kristne også. En buddhistmunk i Chin-delstaten snakket slik om kristendommen: «Burma er et buddhistisk land der vår kultur er buddhismen. Kolonialistene ville skaffe seg tilgang til våre ressurser og kom først med sine handelsmenn, deretter med sine misjonærer og til slutt med sin militærmakt. Misjonærene kom til Myanmar for å kolonisere og hjernevaske vårt folk med religion.»

I Myanmar er både muslimer og kristne sårbare for diskriminering av den buddhistiske majoriteten. Religiøse bygg stenges eller angripes, og annerledestroende presses ut av markedet eller landsbyen.

Mobb

I juli 2017 dokumenterte Chin Human Rights Organization, Stefanusalliansens mangeårige partner i Myanmar, hvordan en gruppe kristne konvertitter i Sagaing-regionen ble forsøkt kastet ut av landsbyen fordi de nektet å forlate sin tro. En buddhistisk mobb gikk til angrep med steiner på huset der gruppen feiret gudstjeneste. Da angrepet ble stanset av politiet etter fire timer, var fire personer skadet, to moped og to sykler var ødelagt, og to hus totalskadet.

En voldelig kobling mellom religion og nasjon skaper økende bekymring i kampen for trosfriheten.

STATSMAKT SOM UNDERTRYKKER

Kinesisk politi sprengte i januar megakirken Golden Lampstand. Foto: China Aid

I land der kommunismen står, eller har stått, sterkt, er myndighetene opptatt av sentralisert makt og ideologisk kontroll. Det har alvorlige følger for trosfriheten.

Dette gjelder land som Russland, Kina, Vietnam og de sentralasiatiske land. Alt som potensielt kan utfordre nasjonens enhet og statssosialistiske interesser eller rukke ved den politiske orden, anses som en sikkerhetsrisiko. Religion ses på som et verktøy som kan brukes til å mobilisere politisk opposisjon, eller inspirere til nye ideer som vil true regimet. For regimene er derfor overvåkning og kontroll av religiøs aktivitet essensielt.

Kontroll

Religiøse grupper må registrere seg for å kunne operere lovlig. Gjennom registreringen får myndighetene detaljert innsyn i og kontroll over aktiviteten. Registreringskravene er ofte strenge og vanskelige å oppfylle for nye og små grupper. De som ikke ønsker å registrere seg eller ikke blir godkjent, er per definisjon kriminelle. Det hindrer dem i å skaffe seg gudshus og gjør dem sårbare for arrestasjoner.

I februar i år ble uregistrerte kristne grupper i Kina utsatt for trakassering som 20 timers lange politiavhør og påbud om å bytte ut korset på kirken med det kinesiske flagget. Flere huskirker ble lagt ut på tvangsauksjon, ifølge China Aid. To kirker er jevnet med jorden.

Myndighetsangrepene på uregistrerte kristne kirker henger trolig sammen med en ny religionslov som trådte i kraft 1. februar.

Religion og terror

I Russland og Sentral-Asia er religiøs lovgivning blitt mer restriktiv de siste årene. I 2016 ble den såkalte Yarovaya-loven godkjent i Russland. Loven, som opprinnelig skulle bekjempe terrorisme, endte opp med å kriminalisere «misjon» på en måte som gjør at alle private religiøse ytringer som ikke er godkjent av staten, i prinsippet kan straffes.

Ifølge nyhetstjenesten Forum 18 ble det i løpet av det første året med loven reist straffesak mot 133 enkeltmennesker og 53 trossamfunn. Det førte til 138 dommer. 15 ulike religiøse retninger ble rammet, alt fra pinsevenner og baptister til muslimer og Hare Krishna. Sommeren 2017 ble Jehovas Vitner totalforbudt.

I Sentral-Asia rammer anti-ekstremistisk lovgivning også fredelige, ikke-tradisjonelle muslimske grupper som anklages for å ha bånd til terrornettverk. I Tadsjikistan, for eksempel, forbys kvinner å bruke konservativ religiøs drakt. Religiøs ekstremisme er en genuin trussel i Sentral-Asia. Men det er et stort problem at sikkerhetslovgivning brukes for å legitimere forfølgelse av religiøse grupper.

Annerledes tenkende

Autoritære regimer frykter ideologier og bevegelser som potensielt kan true deres posisjon. I Laos blir kristne sett på med skepsis av myndighetene, fordi kristendommen oppfattes som en amerikansk import med en politisk agenda.

Frykten for at religion skal brukes til å mobilisere politisk motstand er ikke helt ubegrunnet. I land som Russland, Kina og Vietnam har religiøse minoriteter separatistiske ambisjoner. Disse opplever særlig press fra myndighetene. I Kina er uigur-muslimer fra Xinjiang-provinsen, buddhister fra Tibet og utøvere av Falun Gong særlig utsatt for forfølgelse. Det kan derfor være vanskelig å skille mellom undertrykking på bakgrunn av religion og etnisitet, og undertrykking med et politisk motiv.

Hvem våger å protestere når mektige herskere knebler trosfriheten?

” De som ikke ønsker å registrere seg eller ikke blir godkjent, er per definisjon kriminelle.

Disse kristne blant hmong-minoriteten møtes til gudstjeneste, selv om regimet misliker det. Foto: Stefanusalliansen

EU krev Asia Bibi fri

PAKISTAN

I over sju år har den kristne fembarnsmora Asia Bibi vore dødsdømt i Pakistan, skulda for blasfemi. Ho har, med advokathjelp frå Stefanusalliansens partner Human Friends Organization, kjempa for å få saka prøvd i høgsterett. Men der er behandlinga blitt utsett og utsett.

No krev EU at ho blir sett fri som vilkår for at Pakistan får halda fram med privilegert status som handelspartnar. Saka vart teken opp av EUs spesialutsending for trusfridom under eit besøk i Islamabad.

– EU-landa er i ferd med å tru at Pakistans høgsterett medvete utset høyringa i saka til Asia Bibi for å blidgjera visse politiske og fundamentalistiske krefter i Pakistan, heiter det.

www.stefanus.no, 19. februar

Asia Bibi

Ahok vil ha saka opp på nytt

INDONESIA

Den kristne indonesiske politikaren Ahok har anka blasfemidommen til høgsterett. Ahok som var guvernør i Jakarta, blei dømt til to års fengsel i mai i fjor. Han sa i valkampen før det siste guvernørvalet at det var folk som var «forført av andre» til å bruke eit vers i Koranen: Verset vert av somme muslimske lærde forstått som eit forbod mot å velja ein ikkje-muslim som leiar.

Etter store demonstrasjonar frå folk som kravde han dømt, valde Ahok å godta dommen, for å roa situasjonen. No seier advokaten hans at det var fleire juridiske feil i dommen. Det er uklart når høgsterett avgjer om han får saka opp.

thejakartapost.com, 26. februar

Ahok
Foto: World Watch Monitor

17-årig analfabet fengsla

PAKISTAN

Den 17 år gamle Patras Masih er arrestert og fengsla, skulda for å ha posta blasfemisk innhald på Facebook. Ein rasande mobb kravde Masih avretta, og mange hundre kristne familiar flykta frå heimane sine i ein forstad til Lahore i frykt for at nabolaget ville bli brent ned. Dei fleste har seinare returnert. Då hadde Patras Masih meldt seg for politiet for å roa situasjonen.

Politiet hevdar at han har nekta å fjerna ein blasfemisk post. Sajid Christopher Paul i Human Friends Organization som hjelper familien, avviser dette. Han seier at Patras Masih er analfabet, at han ikkje kan skriva og at det einaste han har gjort på Facebook, er å posta foto. Den aktuelle posten må ha kome på Facebook fordi telefonen vart mista og misbrukt av andre.

Søskenbarnet til Patras, Sajid Masih, er seinare blitt fysisk mishandla av politiet. Ifølgje Sajid Christopher Paul prøvde politiet å tvinga han til sex med Patras, men Sajid nekta – og hoppa i staden ut frå fjerde etasje. Han ligg kritisk skadd på eit sjukehus i Lahore.

www.stefanus.no, 22. og 27. februar

Patras Masih

Reiv kyrkjer

SUDAN

Endå ei kyrkje i Sudan er riven av politiet. Det var eit kyrkjebygg eigd av Sudanese Evangelical Presbyterian Church, og kyrkja låg i dei nordlege delane av hovudstaden Khartoum. Minst tre lastebilar frå politiet kom utan varsel etter at gudstenesta var slutt 11. februar, melder Christian Solidarity Worldwide.

csw.org.uk, 26. februar

Døydde i fengsel

KINA

Den kjende kristne menneskerettsadvokaten Li Baiguang døydde på eit militærsjukehus 25. februar, trass i at han var ved god helse få dagar tidlegare. Det er uro for at styresmaktene var involvert i hans død, melder Christian Solidarity Worldwide.

csw.org.uk, 26. februar

Send protest

SUDAN

To sudanske kyrkjeleiarar er av styresmaktene kasta ut av kyrkjelege eigedommar. 60 andre må møta i retten fordi dei nekta å gje frå seg kyrkjelege eigedommar.

Les på www.stefanus.no korleis du går fram for å protestera.

Brende nytestamente

TYRKIA

Fleire protestantiske kyrkjelydar i Tyrkia har opplevd hatefulle ytringar i media og på store reklame-tavler i dei største byane. Fleire kyrkjelydar har også opplevd fysiske angrep, melder Den protestantiske alliansen i Tyrkia i 2017-rapporten om situasjonen for trusfridommen i landet. Her er døme:

- Eit nytestamente vart brent framfor ei kyrkje i Izmir i juli (biletet). Overvåkingskameraet var i ustand, og politiet makta ikkje å identifisera gjerningsmannen.
- 7. desember vart ein drapstrussel plassert under døra til kyrkja i Balikesir.
- Fleire leiarar og pastorar frå utlandet har ikkje fått fornya opphaldsløyve eller er blitt deporterte.
- Den protestantiske alliansen har dialog med styresmaktene om tiltak mot hatkriminaliteten. Alliansen kjempar også for å få godkjent nye bygg til gudstenester, eit problem for kyrkesamfunn som ikkje er blant dei historiske kyrkjene i Tyrkia.

Les meir og sjå bilete på www.stefanus.no

– og les intervju med pastor Ramazan Arkan side 2.

Brent
nytestamente
i Izmir

Vekst i vald

INDIA

Ein kommisjon under Den evangeliske kyrkja har i årsrapporten sin gått gjennom 351 verifiserte angrep på kristne i 2017. Kommisjonen påpeikar den urovekkjande veksten i angrep frå religiøse hindunasjonalar og seier at kristne si tiltru til at staten vil verna dei, blir undergreven.

www.stefanus.no, 22. februar. Sjå også side 14

FN LØFTER
NORDISK NETTSEIDE

En ny nordisk nettbasert læringsplattform vekker begeistring i FN. Den skal brukes i kampen for å snu en bekymringsfull global trend med økende restriksjoner på trosfriheten.

– Denne læringsplattformen kommer uten tvil til å utruste mennesker til å kunne kreve sin rett til tros- og livssynsfrihet. Den bidrar med viktig klargjøring av rettigheter. Dette er et kvantesprang for undervisning i trosfrihet, sier FNs spesialrapportør for tros- og livssynsfrihet, Ahmed Shaheed.

Han er en av ekspertrådgiverne som nettverket har brukt for å utvikle plattformen. Læringsplattformen ble lansert 6. mars i Genève i forbindelse med den 37. sesjonen til FNs menneskerettighetsråd. Norges delegasjon i Genève stilte seg bak møtet.

– Vi må bygge en politisk, juridisk og sosial kultur av tros- og livssynsfrihet. Vi i det nordiske nettverket for trosfrihet ønsker å gjøre vårt. Den digitale læringsplattformen skal hjelpe til å utruste endringsagenter både i sivilsamfunnet og blant diplomater, sier Lisa Winther i Stefanusalliansen, som har vært aktiv i utviklingen.

Læringsplattformen inneholder korte filmer, øvelser og materiell som kan brukes i gruppetreninger og selvstudier. Den retter seg mot individer, organisasjoner, trossamfunn og beslutningstakere. Ressursene er blitt utviklet i dialog med eksperter og en internasjonal referansegruppe av personer med ulik trobakgrunn. Filmene og mye skriftlig materiell er oversatt til flere store språk.

Den nye nordiske nettsiden er et felles initiativ mellom 11 nordiske organisasjoner som internasjonalt arbeider for alles tros- og livssynsfrihet. I Norge er også Mellomkirkelig råd og Norges Kristne Råd med i nettverket.

På www.stefanus.no finner du lenke til plattformen.

FNs spesialrapportør for trosfrihet, Ahmed Shaheed, roser læringsplattformen som Lisa Winther og resten av det nordiske nettverket har laget.

TVILLINGER OG DERES MOR I SIKKERHET

På lappen tvillingene holder, står det: «Katakombene – tusen takk!» «Katakombene» er et navn som brukes om Helping Hands Korea.

LES MER

På våre nettsider kan du lese en fersk rapport om Nord-Korea fra Christian Solidarity Worldwide. Selv om regimet er like brutalt, skjer det endringer blant folket. På grå og svarte markeder skaffer noen seg penger til å bedre hverdagen.
www.stefanus.no

Da en mor ble enke, flyktet hun med tvillingene fra Nord-Korea til Kina. Men der ventet menneskehandel.

I desember gjennomførte Stefanusalliansen en innsamlingsaksjon for å hjelpe 15 nordkoreanske flyktninger ut av Kina. Nå er 20 flyktninger i sikkerhet, deriblant en mor med tvillinger. Aksjonen samlet inn drøyt 147 000 kroner, over 20 000 mer enn målet.

– Siden vi fikk inn mer penger enn målet og siden det koster mindre å frakte et barn i sikkerhet enn en voksen, har vi kunnet hjelpe flere enn de 15, sier kommunikasjonskonsulent Silje Helene Kristin Jøssang i Stefanusalliansen.

Helping Hands Korea, vår partner som har hjulpet flyktningene, opplever et kontinuerlig trykk fra flyktninger som trenger hjelp.

– Vi fortsetter arbeidet for å hjelpe flere nordkoreanske flyktninger, sier Jøssang og minner om giroen som fulgte med Magasinet Stefanus i forrige utgave.

Av sikkerhetshensyn kan vi ikke fortelle hvilket land flyktningene er kommet til. Men Peters opplyser at det er et land som samarbeider med Sør-Korea og ikke returnerer flyktninger verken til Kina eller Nord-Korea.

Kvinner selges

I Magasinet Stefanus i desember fortalte Peters at 70 prosent av dem som flykter fra Nord-Korea til Kina, er

kvinner. Mange nordkoreanske kvinner blir utsatt for menneskehandel og tvangsgiftet til kinesiske menn, eller brukt i tvangsarbeid. Mor til de to tvillingene er et typisk eksempel.

I 2016 døde mannen hennes i en flom mens han utførte vedlikehold på jernbanelinjer i Nord-Korea. Fordi det er spesielt vanskelig for enslige mødre å fostre opp barn alene i Nord-Korea, tok moren med seg tvillingene og flyktet til Kina.

I Kina ble hun solgt til menneskehandlere. Men de fant ingen kinesiske menn som ville ha henne – på grunn av tvillingene. Da sesongarbeidet i bedriften hun ble hushjelp i, avtok, ble hun solgt videre til en fabrikk som produserer landbrukskjemikalier.

– Luften der var så forurenset at det var vanskelig å puste. Jeg ble syk og hadde konstant hodepine, forteller kvinnen gjennom Helping Hands Korea.

Bekymret

Bekymret for sin egen og jentenes helse, bestemte hun seg for å flykte fra fabrikk i oktober i fjor. Da hun tok kontakt med Helping Hands Korea, ble hun og tvillingene holdt skjult av koreansk-kinesiske kristne.

«Vi er ekstremt nervøse og i konstant frykt for å bli arrestert av kinesisk politi, og også for hva som vil skje med dem som beskytter oss dersom vi blir oppdaget,» skrev kvinnen til Helping Hands Korea der hun ba om hjelp.

Nå er hun og tvillingene i sikkerhet.

– Jeg så små barn, nesten uten klær som rotet rundt i søppelet på leting etter mat. Det er smertefullt å måtte velge hvem som skal få hjelp, forteller Mama Maryam.

BARNA ER IRAKS HÅP FOR FRAMTIDEN,

MEN HVEM SKAL GI HÅP TIL BARNA?

Mama Maryam sammen med to av barna som får hjelp (Foto: Thea Haavet)

Sunni- eller sjiamuslimere, jesidier, koptiske eller evangeliske kristne: Ingen barn bør miste framtiden på grunn av foreldrenes tro

LES videre på giroen om Maryams møte med de farløse barna!

Engasjert i Stefanus- alliansens arbeid? REGISTRER DEG

På minside.stefanus.no ser du skattekvitteringen, får oversikt over givertjeneste og abonnemeter, mulighet til å endre adresse og mer.

FÅ MAGASINET STEFANUS GRATIS I POSTKASSEN

Syv flotte utgaver i året!

Magasinet Stefanus gir stemme til de forfulgte og gir deg inspirerende møter med troende over hele verden

SEND SMS
«MAGASIN»
TIL 2377

BOKPREMIE!

De 20 første som melder seg får fritt tilsendt en av Eyvind Skeies bøker fra Egypt: «Biskop Thomas. I kjærlighetens sirkel.» eller «Mama Maggie. En fortelling fra Egypt.»

